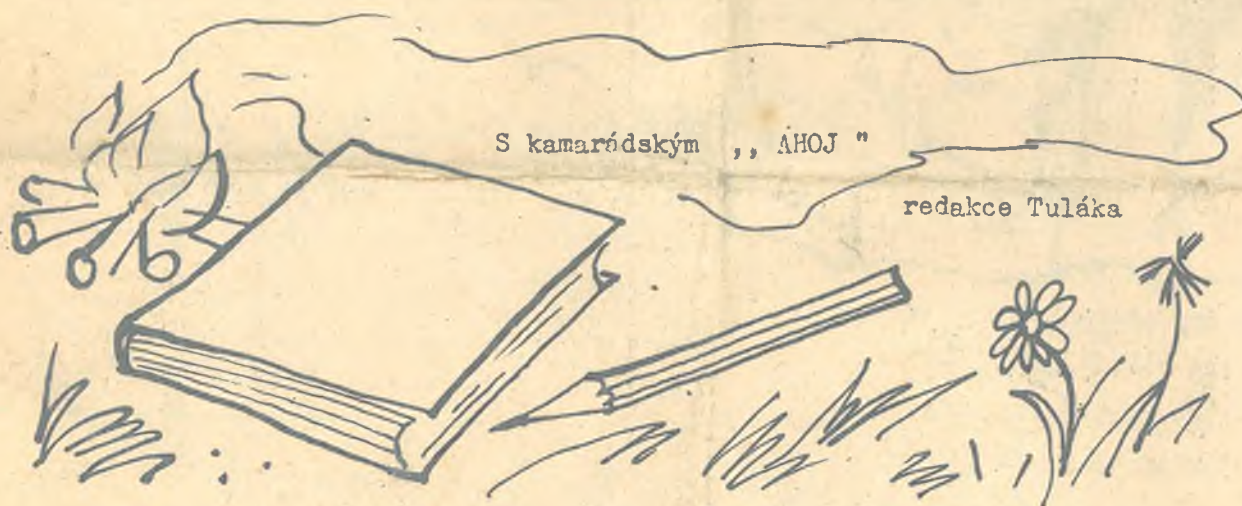

KAMARÁDI, KAMARÁDKY

Dostáváte do rukou první číslo listu trampských osad. Bylo už dlouho třeba, aby u nás mezi trampy začalo něco takového vycházet. Trampské hnutí se stalo v posledních letech středem pozornosti, tramping se pomalu ale jistě začal stávat módou. Do našich řad začala pronikat mládež, která nemá pro tramping smysl a hraje si na něco, čím není. Osady vznikají jako houby po dešti / odhaduji, že letos na jaře jich vzniklo kolem dvaceti jen v Plzni /. Nechceme trampink zbavit jeho divoké krásy. A proto nemůžeme stát a čekat. Proto muselo vzniknout něco, jako náš list trampských osad, kde bychom se dohodli na společném postupu proti masňáckému náporu a vyjasnili si své názory. Prostě věc, která je naše a o kterou se můžeme opřít. A záleží na nás všech, kamarádi, aby se Tulák po několika číslech nerozpadl pro nazájem nebo nedostatek příspěvků. Posílejte nám materiál / vzpomínky, připomínky, kresby, vtipy apod. / na redakční adresu / na poslední stránce /. Nestyďte se za svůj sloh nebo pravopis, my taky nejsme profesionálové, děláme to prvně v životě. Proto po nás na setkání nestřílejte, když se vám něco nebude líbit, napište nám, své názory si vyjasníme. Tulák bude vycházet vždy v první polovině měsíce a bude zasílán poštou. pouze trampům, kteří se nám písemně přihlásí. Kamarádi, držte nám palce!

S kamarádkým „ AHOJ ”

redakce Tuláka

Potlach

Starým zvykem již bývá, že osada pořádá potlach. Pořádá jej na výročí založení osady. Osad se u nás rozrůstá stále více. Kolik jich bude za čas? Kam tih spíše celý tramping? Každá osada pořádá potlach. V sezoně jich je i několik jedna sobotu.

A tyto všechny potlaxy, i když se liší svou úrovní, mají jedno více méně stejné-programovou náplň.

Je pravdou, že některé soutěže jsou víceméně tradiční. Ale proč bychom nemohli také my zkusit něco jiného. Mohli bychom přijít také se svými nápady v oboru soutěží. Vždyť na potlach se jedeme pobavit, ale též..si zasoutěžit.

A když mají téměř všechny stejnou náplň programu, vyhrávají stále titíž kamarádi. Ví se již předem kdo vyhraje, víme co uslyšíme ve veselém vyprávění. A proto se již nechtějí hlásit do soutěží další kamarádi. A proč to všechno? Proč bychom nemohli zkusit třeba staré skautské hry, kterých je dost a dost. Vždyť potom může vyhrát třeba kamarád, kterému všichni říkali, že asi nikdy nevyhraje.

Pro některé osady, které jsou starší, musí být únavné vidět stále tytéž soutěže. Já myslím, že by každá osada ocenila nějaký nový nápad. Ze své zkušenosti vím, že to, co zkusilo Trampské sdružení samotářů z Bechyně bylo velmi dobré a bylo oceněno mnohými z nás. Uspořádali jarní Indiánské hry. Což kdyby

uspořádala v zimě sportovní hry. Hokej, závody na sáních, koulovačky, anebo v létě volejbalový turnaj, fotbalový, ragbyový, apod. Vždyť by to bylo krásné a každý z nás by určitě přijel!

Tak co, kamarádi, zkusíte to ?

Za T.O. West Star - Píseň

ĎEDA

smějeme se

Jdou dva trampové po lůvce a v tom povídá jeden druhému: „Koukej, ještě jsme tudy nešli, a už tu chybí klandr ! ”

Inču-čuna vkročí do stanu. Zazní rána a náčelník vypadne v bezvědomí ven. Vinnetou se vrhne kočičím skokem otci na pomoc, vnikne do stanu, ale sednutí to a Vinnetou se složí vedle otce! Tu vkročí neohroženě do stanu Olda Shaterhand, ale vyletí ven s boulí na čele. Vinnetou se probere : „Uf, můj bratr taky šlápl na hrábě ?”

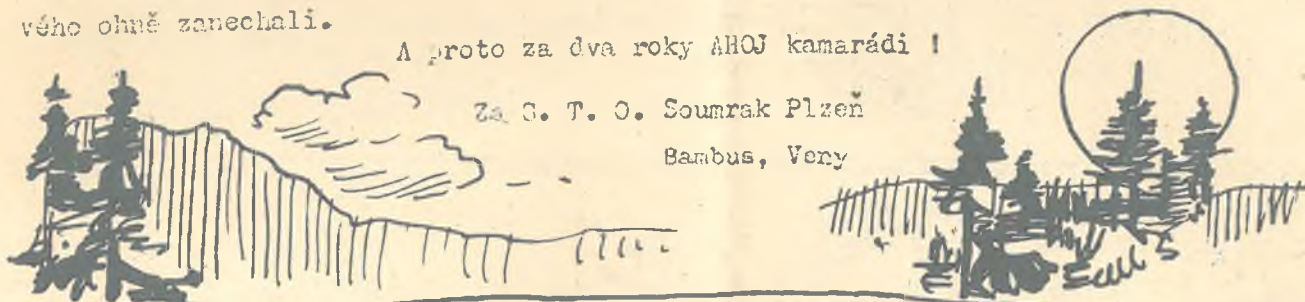
OSADA NEZAPOMEŇE

Patřit do osady znamená jistě pro každého členu mnoho, už pro ta zamilovaná místa, kam parta jezdí, pro nesmírný soulad kamarádství a hlavně pro ten krásný pocit svobody a volnosti, která se tak nejlépe vychutnává v přírodě. Domníváme se snad správně, že jsme všichni jedna velká rodina a hlavní naše myšlenka je, že milujeme romantiku přírody, kamarádství, nádherné západy slunce a když pak večer na obloze se hvězdy zatřpytí, změňime se v snílky, kteří zapomínají na vše kolem a splývají s přírodou. Pohlédneme - li však na některé naše osady, zjistíme, že mají k trampům hodně daleko. Je trapné sedět u táboráku a poslouchat sprosté vtípy nebo písňe typu big beatu, protože jiné písňe tento druh trampů nezná. Máme pocit, že tito lidé patří spíše do kaváren a na taneční zábavy, proto by neměli nám trampům kazit kouzlo, za nímž jezdíme do přírody. Připletlo se mezi nás mnoho těch, kteří ven vůbec jezdit neměli. Z vlastních zkušeností víme, že naštěstí dlouho nejezdili, za tu krátkou dobu natropili však mnoho zlého. Kazili nám jméno a tím také vztahy nás k ostatním. Přes všechny tyto problémy dobré osady jezdí stále na své oblíbené campy, kde prožívají krásné chvíle svého mládí. Ale jako každý rok s nastávajícím podzimem se mnoho kamarádů loučí se svými osadami. Prožívají své poslední chvíle u táborových ohňů před nástupem do vojenské základní služby. Snažíme se je rozptýlit a radíme jim, jak proplout všemi úskalími vojenského života. No co se dá dělat kamarádi, byli jsme tam také.

I když dva roky je dlouhá doba, osada na ně nezapomene. Všichni pevně věříme, že se po létech opět sejdeme a zaplní se všechna prázdná místa, která kamarádi okolo táborového ohně zanechali.

A proto za dva roky AHOJ kamarádi !

Za S. T. O. Soumrak Plzeň
Bambus, Vozy

Lesní moudrost

JITROCEL - běžná rostlina našich luk a mezí. Většina lidí ho nezná a šlape po něm, protože neví, k čemu se hodí. Pro nás trampy je to rostlina neocenitelná. Říznutí nožem, odřeriny od bot, spáleniny apod. - běžná trampská zranění - lze těžko ošetřit, když většina osad nevlastní nic, co by se podobalo lékárnice. A přece stačí na odřeninu nebo stržený puchýř přiložit list jitrocele. Chladí to a bolest postupně mizí. Na hlubší rány, které už nekrvácí, se mi osvědčilo přikládat kašičku z drobně naskaného listu a druhým listem přikrýt.

Tak tu máme září, léto je fuč, prázdniny taky. A jen zážitky, hluboko vryté v mysli zůstaly. Snad nejhezčí můj zážitek byl pobyt v Krajské tábornické škole, kterou pořádá KV ČSM. Když jsem tam začátkem července jel, měl..jsem dost smíšené pocity. Přihlásil jsem se tam vlastně ze zvědavosti a teď jsem měl obavy, jak já, tramp, zapadnu mezi ostatní, jak vyjdu se svazáckými instruktory. Nevyšel jsem, jenže z překvapení. Setkal jsem se tam s Dědkem a Zubrem z West Staru, s Gaizzlym z Fifty Mils River, s Pópem a Čudlou z Děti Slunce a s dalšími trampy.

A zjistil jsem, že dva z instruktorů jsou rovněž

trampové - Vaci z T.O. Oltářní Skála a Tony ze Stříbrného klíče z Bratislavy.

První čtyři dny to ještě šlo, než se postavil tábor. Ale pak nastala zabíračka. Uzlování, horolezectví, judo, potápění, lasování, vrh nožem, první pomoc se střídaly s přednáškami o historii skautingu a trampingu, hrou na kytaru apod. K tomu občas nějaká ta branná hra, orientační závod, ať už denní nebo noční, a ani u některých zálesáků se nechtělo ráno ze spacáků dobrovolně. Tak to šlo od rána do večera, celých čtrnáct dní. Ale když jsme se konečně loučili, snad nikomu se nechtělo opustit náš Bílý kaňon. A tehdy mě napadlo: není vlastně škoda, že do tábornických škol jezdí víc trampů? Vždyť to, co se tam lze naučit, se každému z nás může hodit a pro trampující veřejnost je toho skoro škoda. NO TAK KAMARÁDI A KAMARÁDKY, NEMÁTE CHUŤ TO Zkusit ?

Lišák T. O. Zlaté Slunce

Plzeň

ODZEMKOVANÉ ABSOLVENTŮ KTS

H. W.
LONGFELLOW

Píseň o Hiawathovi

(ŮRYVEK)

„Teď se zde v tu řeku vnořte,
smyjte barvu války z tváří,
skvrny krve smyjte z prstů,
zakopejte mlaty, zbraně,
berte z lomu kámen rudý,
vyhlubte jej v dýmky míru,
z břehu títin si natrhejte,
pestrým přizdobte je peřím,
kalumet pak spolu kuřte
a jak bratři žijte nadál...“

„Dost mám vašich věčných svárů,
dost už válek mám a krve,
dost už svolávání pomsty,
sočení a utkávání;
v jednotě je síla vaše;
v nesvornosti zlo je vaše;
proto v míru buďte nadál
a jak bratři spolu žijte.
Kalumet pak spolu kuřte
a jak bratři žijte nadál...“

Pro vnitřní potřebu trampských osad. Řídí redakční rada - zodpovídá K. Růžička, Plzeň 18, Vejprnická 149 /Lišák - T.O. Zlaté Slunce/ Vydává klub mládeže "Dominik" v Plzni, Dominikánská 3. - P-12 61119 - Stráž 105